

Угода
між Урядом України і Урядом Сполученого
Королівства Великобританії та Північної Ірландії
про міжнародні автотранспортні перевезення

(Угоду ратифіковано Законом
N 1635-III ([1635-14](#)) від 06.04.2000)

Уряд України і Уряд Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії (у подальшому "Договірні Сторони"), з метою полегшення міжнародних автотранспортних перевезень між двома своїми країнами та транзитом через їх території, уклади цю Угоду про наступне:

Стаття 1

Ця Угода регулює на основі законодавства кожної Договірної Сторони пасажирські та вантажні перевезення в міжнародному автомобільному сполученні між територією України і територією Сполученого Королівства, а також транзитом через території цих країн.

Визначення

Стаття 2

З метою цієї Угоди:

1. термін "перевізник" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка зареєстрована і уповноважена згідно з відповідними державними законами і положеннями здійснювати на будь-якій території України та Сполученого Королівства міжнародні перевезення пасажирів або вантажів автомобільним транспортом за наймом, або за плату, або за власний рахунок;

2. термін "пасажирський транспортний засіб" означає будь-який автотранспортний засіб з механічним приводом, який:

а) призначений за своєю конструкцією або пристосований для використання та використовується для автоперевезень пасажирів;

б) має понад дев'ять посадочних місць, включаючи місце водія;

с) зареєстрований на території країни однієї Договірної Сторони і знаходиться у володінні чи експлуатується перевізником або від його імені має повноваження перевозити пасажирів по цій території;

д) тимчасово в'їжджає на територію країни іншої Договірної Сторони з метою міжнародних перевезень пасажирів в'їз або транзитом через цю територію;

3. термін "вантажний транспортний засіб" означає будь-який автотранспортний засіб з механічним приводом, який:

а) призначений за своєю конструкцією або пристосований для використання і використовується для автоперевезень вантажів;

б) зареєстрований на території країни однієї Договірної Сторони;

с) тимчасово в'їжджає на територію країни іншої Договірної Сторони з метою міжнародних перевезень вантажів для доставки або завантаження у будь-якому пункті цієї території або транзитом через цю територію;

та будь-який причіп або напівпричіп, що відповідає умовам (а) і (с) цього пункту та експлуатується перевізником країни однієї Договірної Сторони; але за умов, коли причіп або напівпричіп та його тягач обидва відповідають умовам цього пункту, вони вважаються єдиним транспортним засобом;

4. термін "територія" відносно Сполученого Королівства означає: Англія, Уельс, Шотландія, Північна Ірландія, Нормадські острови, Острів Мен та Гібралтар;

5. компетентними органами є:
в Україні - Міністерство транспорту України;
у Сполученому Королівстві - Міністерство транспорту
Великобританії.

Пасажирські перевезення

Стаття 3

Транспортні послуги

1. Перевізникам, проліцензованим на території України або Сполученого Королівства, дозволено виконання транспортних перевезень, використовуючи пасажирські транспортні засоби, зареєстровані на території, на якій вони базуються, між територіями країн Договірних Сторін або транзитом через територію країни кожної Договірної Сторони згідно з умовами, викладеними у цій Угоді.

2. Регулярним перевезенням пасажирів у відповідності з цією Угодою вважається таке перевезення, яке здійснюється за узгодженими між компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, опублікованими розкладами і тарифами.

Стаття 4

Дозволи та звільнення

1. Перевезення пасажирів пасажирськими транспортними засобами перевізника, зареєстрованого на території країни однієї Договірної Сторони, до або з будь-якого пункту на території країни іншої Договірної Сторони або транзитом через цю територію виконуються на підставі дозволу компетентного органу іншої Договірної Сторони, за виключенням послуг, передбачених у пункті 2 цієї Статті.

2. Дозволи не потрібні на виконання таких послуг:

а) "рейси з закритими дверима": це послуги, при яких один і той же транспортний засіб використовується для перевезення однієї і тієї ж групи пасажирів на протязі усієї поїздки і повернення її до місця відправки;

б) "перевезення до місць призначення": це послуги, при яких група пасажирів перевозиться на територію країни іншої Договірної Сторони для тимчасового перебування, і пасажирський транспортний засіб виїжджає з цієї території без пасажирів або виконує послугу, вказану нижче у пункті (с);

с) "перевезення з місць призначення": це послуги, при яких пасажирський транспортний засіб використовується для в'їзду на територію країни іншої Договірної Сторони без пасажирів або виконує послугу, що вказана у пункті (б) вище, і перевозить на територію, де перевізник зареєстрований, групу пасажирів, кожний з якої:

- був перевезений на територію країни іншої Договірної Сторони перевізником;

- до перевезення уклав контракт на поїздку у обидва кінці на територію країни Договірної Сторони, де перевізник зареєстрований;

д) "човникові перевезення": це послуги, при яких за допомогою поїздок туди і назад, що повторюються, заздалегідь сформовані групи пасажирів перевозяться з одного певного місця від'їзду до іншого певного пункту призначення. Кожна група пасажирів, яка здійснила виїзд разом, потім повинна повернутися на місце від'їзду разом. Висадка та посадка пасажирів під час такої поїздки не дозволяється. Перша зворотна поїздка і остання поїздка до пункту призначення здійснюються без пасажирів;

е) транзит по території країни іншої Договірної Сторони порожнього пасажирського транспортного засобу під час поїздки до або з третьої країни;

f) заміна пасажирського транспортного засобу, який став непридатним для перевезень, на придатний пасажирський транспортний засіб.

Вантажні перевезення

Стаття 5

1. За винятком випадків, передбачених Статтею 6 цієї Угоди, перевізник країни кожної Договірної Сторони повинен отримати дозвіл на виконання будь-яких наступних перевезень:

a) між будь-яким пунктом на території країни однієї Договірної Сторони та будь-яким пунктом території країни іншої Договірної Сторони;

b) транзитом через територію країни іншої Договірної Сторони та

c) між будь-яким пунктом на території країни іншої Договірної Сторони компетентним органом країни цієї Договірної Сторони.

2. Дозволи видаються перевізникам країн кожної Договірної Сторони компетентним органом країни цієї Договірної Сторони.

3. Дозвіл повинен використовуватися тільки перевізником, якому він виданий, і не підлягає передачі іншому перевізнику.

4. Вид бланка або бланків дозволів та інші питання, що стосуються адміністративної процедури запровадження системи дозволів, погоджуються Змішаною Комісією, створеною відповідно до Статті 13 цієї Угоди.

5. Кожний компетентний орган висилає на прохання іншого достатню кількість бланків дозволів, дотримуючись принципу паритету.

Стаття 6

Звільнення від дозволів

1. Перевізники, що відносяться до перелічених нижче категорій міжнародних перевезень, звільняються від вимоги наявності дозволів:

a) перевезення поштових відправлень;

b) вивезення автотранспортних засобів, які постраждали від аварії або поламались;

c) перевезення вантажів автотранспортними засобами, загальна вага яких, включаючи причепа, не перевищує 6 метричних тонн, або допустима вантажопідйомність яких, включаючи причепа, не перевищує 3,5 метричних тонн;

d) перевезення вантажів за власні кошти між країнами Договірних Сторін;

e) перевезення приладдя, необхідного для надання медичної допомоги, зокрема, у випадках стихійного лиха;

f) перевезення експонатів та творів мистецтва на виставки і для комерційних цілей;

g) разові перевезення зразків обладнання і матеріалів виключно для реклами та інформації;

h) перевезення матеріалів, реквізитів та тварин туди або назад на театральні, музичні або кінопокази, спортивні змагання, циркові вистави, вистави та ярмарки, а також для запису радіо- та телевізійних передач.

2. Перелік підстав для звільнення може бути розширений або виправлений Змішаною Комісією, створеною згідно з положеннями Статті 13 цієї Угоди.

Стаття 7

Спеціальні дозволи

У випадках, коли вага та/або габарити завантаженого або порожнього транспортного засобу, який виконує перевезення згідно з положеннями цієї Угоди, перевищують припустимий максимум на території країни іншої Договірної Сторони, потрібен спеціальний дозвіл.

Загальні положення

Стаття 8

Оподаткування

1. Вантажні транспортні засоби, що зареєстровані на території країни однієї Договірної Сторони та тимчасово в'їздять на територію країни іншої Договірної Сторони, при наявності дозволів звільняються від оподаткування і зборів, що накладаються за використання доріг та володіння транспортним засобом, а також оподаткування і зборів, що накладаються на транспортні операції, які здійснюються на території країни іншої Договірної Сторони.

Вантажні транспортні засоби, які звільняються від необхідності отримання дозволів згідно з положеннями Статті 6 цієї Угоди, таким же чином звільняються від вищезазначених податків і зборів.

2. Звільнення, вказане в пункті 1) цієї Статті, надається на території країни кожної Договірної Сторони, якщо виконуються умови, викладені у діючих Митних правилах на цій території для тимчасового в'їзду таким транспортним засобом на цю територію без оплати в'їзних мита та податків.

3. Звільнення, вказане у пункті 1) цієї Статті, не стосується податків та зборів, що входять у ціну пального або дорожніх зборів за користування певними мостами, тунелями, поромами, дорогами, частинами доріг або типами доріг.

4. Паливо, що міститься у баках подачі транспортного засобу, звільняється від стягнення податків та мита.

5. Запасні частини, які тимчасово ввозяться на територію країни іншої Договірної Сторони, що призначені для служби технічної допомоги при аваріях транспортних засобів, які експлуатуються у межах цієї Угоди, не підлягають обкладенню митом та іншими в'їзними зборами і податками згідно з Митними правилами. Замінені частини реекспортуються або знищуються під наглядом компетентних органів митниці іншої Договірної Сторони.

Стаття 9

Виключення каботажу

Цією Угодою не передбачається дозволяти перевізнику, зареєстрованому на території країни однієї Договірної Сторони, здійснювати перевезення пасажирів або вантажів з пункту на території країни іншої Договірної Сторони до будь-якого іншого пункту на цій території.

Стаття 10

Відповідність національним законам

Якщо не вказані інші умови в Угодах між Договірними Сторонами, включаючи цю Угоду:

1. перевізники і водії країни однієї Договірної Сторони та пасажирські транспортні засоби, як зазначено в Статті 2 (2), і вантажні транспортні засоби, як зазначено в Статті 2 (3), повинні на території країни іншої Договірної Сторони дотримуватися національних законів і положень, що діють на цій території відносно дорожнього руху і перевезень;

2. жодна з Договірних Сторін не повинна ставити вимоги до пасажирських або вантажних транспортних засобів країни іншої Договірної Сторони, більш обмежуючі, ніж ті, які ставлять згідно з її національними законами і положеннями щодо власних транспортних засобів.

Стаття 11

Порушення

1. У випадку будь-якого порушення положень цієї Угоди з боку транспортного засобу або водія країни однієї Договірної Сторони під час перебування на території країни іншої Договірної Сторони компетентний орган Договірної Сторони, на території якої мало місце порушення, може (без упередження для будь-яких законних санкцій, які можуть бути застосовані судом або органами примусу країни цієї Договірної Сторони) поставити вимогу перед компетентним органом країни іншої Договірної Сторони:

а) зробити попередження цьому перевізнику;

б) зробити таке попередження разом з повідомленням, що подальше порушення призведе до тимчасового або постійного виведення транспортних засобів, якими володіє або які експлуатуються цим перевізником, з території країни Договірної Сторони, на якій сталося порушення, або

с) проінформувати письмово про таке виведення транспорту.

2. Компетентний орган, що одержав будь-яку вимогу, що відповідає переліченим, повинен якомога швидше проінформувати компетентний орган країни іншої Договірної Сторони про вжиті дії.

Стаття 12

Пред'явлення документів

Дозволи та будь-які інші документи, необхідні за положеннями цієї Угоди, повинні перевозитися у транспортних засобах, на які вони були видані, і пред'являтися на вимогу будь-якої особи, яка має повноваження вимагати їх на території країни кожної Договірної Сторони.

Заключні положення

Стаття 13

Змішана Комісія

Компетентні органи країн Договірних Сторін утворюють Змішану Комісію, яка скликається на прохання компетентного органу однієї або двох Договірних Сторін, для забезпечення належного виконання цієї Угоди.

Стаття 14

Набуття чинності та термін дії

1. Кожна Договірна Сторона повинна повідомити іншу у письмовій формі по дипломатичних каналах про завершення нею необхідних процедур, що стосуються набуття чинності цієї Угоди.

Угода набуває чинності на 30-й день з часу надходження останнього з повідомлень.

2. Ця Угода діє протягом одного року після набуття чинності. Після цього вона продовжує діяти, якщо вона не буде припинена однією з Договірних Сторін, яка за шість місяців повідомить про це у письмовій формі іншу Договірну Сторону.

Вчинено в м.Лондоні 13 грудня 1995 року в двох примірниках українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд України

За Уряд Сполученого Королівства
Великобританії та Північної
Ірландії